

Bikinio įdubos Meno draugija rengė konkursą, o pagrindinis prizas – prašmatnaus meno klubo narystė.

– Jei tik patekčiau į tą klubą, gal ir darbas užkandinėje „Traškis Krabas“ neatrodytų toks beviltiškas, – atsiduso Kalmaras.

Kalmaras patraukė į Meno draugiją užsirašyti į konkursą. Ten jis sutiko seną savo priešininką Skviljamą Fentisoną.
– Sėkmės, Kalmarai. Tau jos prireiks! Mačiau tavo paveikslus... o aš – vienas iš teisėjų! – tarė Skviljamas.

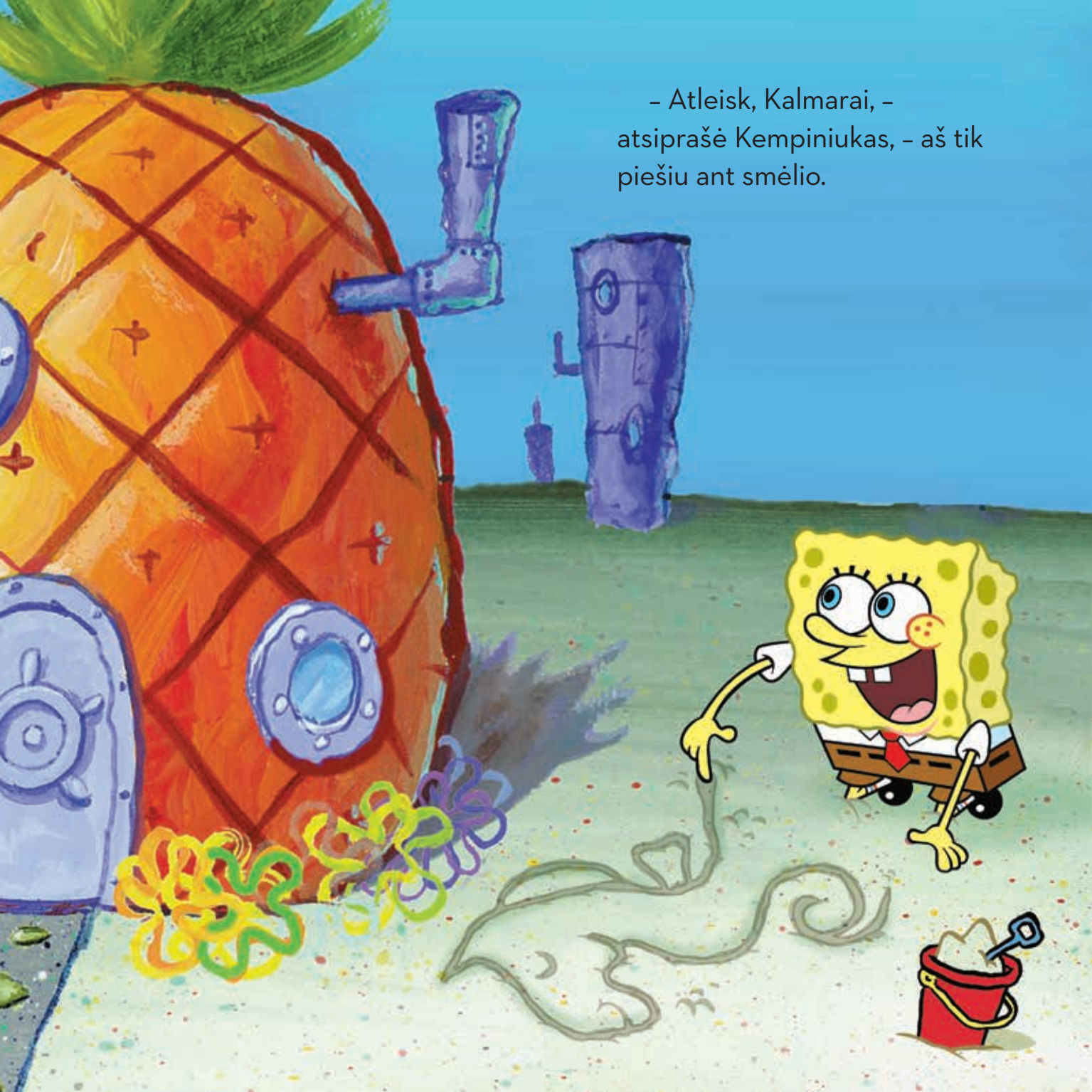
- Turiu nutapyti geriausią savo paveikslą! - tarė Kalmaras.
Tada nutapė septyniolika paveikslų, bet visi jie buvo siaubingi.
- Niekada nelaimėsiu konkurso, - nusiminė jis.

Kalmaras, išgirdęs lauke šūkčiojant Kempiniuką,
persisvėrė per langą.

- Ei! - suriko jis. - Apsiramink! Aš čia tapau!

- Atleisk, Kalmarai, -
atsiprašė Kempiniukas, - aš tik
piešiu ant smėlio.

Kalmaras vos galėjo patikėti savo akimis. Kempiniuko piešiniai buvo puikūs!

